

Izglītības Ministrijas Mēnešraksts

№ 11

NOVEMBRIS

1924

Prof. Dr. med. M. Zīle

Par miršanas un nemirstības problemiem no ārsta viedokļa

Akademiska runa, noturēta 28. sept. 1924. Latv. Universitātes 5-gadu pastāvēšanas dienā

Mans uzdevums ir šodien runāt par miršanas un nemirstības problemiem!

Varbūt izliksies vienam — otram savādi, ka taisni šai dienai, šai Universitātes literārām svētku dienai, kad mēs svinam viņas 5 gadēju dzimšanas dienu, kad mēs visi priecājamies, ka no trūcīgiem pasākumiem pakāpeniski attīstījies stiprs un dzīves spējīgs organisms, — ka šai dienai esmu izvēlējis tematu, kur būs runa par miršanu un nāvi, par mūsu pašu iznīcināšanu?!

Bet es nerunāšu tikai par nāvi, es aizkaršu arī nemirstības problēmu. —

Miršana un nemirstība! kāds paradokss?! kāda varena kontrapunktēšana!

Dzīvība un nāvē ir visu dziļākie un tumšākie atziņas problēmi; viņi katra domājoša cilvēka pamata problēmi.

Katra universitātes uzdevums ir patiesību izplatīt un patiesību izpētīt. Mūsu universitātei ir 11 fakultātes, un katrai no viņām ir savi celi, kā viņa savus patiesības problemus atrod un izšķir. Visi šie problēmi ir tikai daļproblēmi, kas beidzot tomēr savienojas virzienā uz galveno un vienīgo problēmu: kas ir mūsu un visas cilvēces liktenis?

Es vēlētos šo svētku dienu, kad katram no mums vajadzētu sevi iedziļināt, visu pārdomāt, kas mums ir dziļāks un augstāks, kad mums būtu jāapzinās savi pienākumi un atbildība, — es gribētu šo dienu izlietot, lai tuvotos šiem mūsu dziļākajiem problēmiem.

Bet lai varētu runāt par šiem cēlākiem problēmiem, ir vajadzīga pacilāta, stingri nopietna sajūsma; es ceru šodien šo sajūsma pie Jums atrast. —

Kā vispārēja aksioma ir pieņemta tā, ka pasaules darbībā viss notiek pēc dabas likumiem. Visiem šiem likumiem, bez šaubām, ir noteikta

